

1965-11-17

AFSENDER

Henning Christiansen

MODTAGER

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Omtalte personer:
Eric Andersen
Frank Trowbridge

Arkivplacering:
HC Arkiv Møn

DOKUMENTINDHOLD

Responsum til DUT om Eric Andersens "Opus 18"

TRANSSKRIFTION

RESPONSUM

17/11-65

OPUS 18 Eric Andersen

Frank Trowbridge's tekst: nothingisanything hvor sætningen gentages 16 gange og ved forskellige former for understregninger, linie for linie og ord for ord skifter karakter ved en permutationsteknik, der gør en opførelse mulig, er af Eric Andersen ført ud over de Trowbridge'ske bredder, eller permutationer, ved at denne har sat sig for yderligere at permutere digtet i 4 movements og udsat det korisk i en monofoni hvor tonen e' er fremherskende og giver ordene en smuk homogen flade at arbejde på. Hvorvidt denne bearbejdelse klæder teksten eller ændrer de Trowbridge'ske intentioner kan der være delte meninger om, men for mig at se er spaltningen i fonemer (f.eks. movement 4 linie 3: n - othi - ng) og linesammentrækningen samme movement linie 11 + 12 + 13, en bearbejdelse som ikke kan siges at følge Trowbridge idegrundlag: tekstens tydeliggørelse, deraf dens passende længde, men nærmere må siges at glide over i en leg (en sympatisk leg) med sætning og ord. Rent visuelt må værket opfattes som en lille korballet, hvor E.A.s krav om almindelig påklædning vel nok vil gøre det vanskeligere at iagttage de visuelle forskydninger, de skulle vel egentlig ses?, de kan ikke høres. Her er en svaghed i værket som formodentlig skyldes at det er let at forestille sig korets bevægelser set oppefra i partituret, men vanskeligere set fra salen. Dertil kommer den tid omgrupperingen tager, uanset hvor præcist det gøres. Det var indvendingerne. Ikke destomindre mener jeg DUT bør opføre værket da det bestemt må siges at have interesse for et DUT-publikum på grund af dets koriske nyskabelse. Det nye ligger i det objektive tekstarbejde, værkets monofoni, værkets renhed. (men jeg kunne godt nøjes med trowbridges' egen anvisning på tekstens udførelse, Andersen har pudsigt nok gjort for meget ud af det.)

vend.

p.s. måske en idé at lade studenterscenen - eller -operaen - opføre det. (tardieu's lille konservationsymfoni)

DUT

RESPONSUM

17/11-65

OPUS 18 Eric Andersen. Frank Trowbridge's tekst : nothingisanything hvor sætningen gentages 16 gange og ved forskellige former for understregninger, linie for linie og ord for ord skifter karakter ved en permutationsteknik, der gør en opførelse mulig, er af Eric Andersen ført ud over de Trowbridge'ske bredder, eller permutationer, ved at denne har sat sig for yderligere at permutere digtet i 4 movements og udsat det korisk i en monofoni hvor tonen e' er fremherskende og giver ordene en smuk homogen flade at arbejde på. Hvorvidt denne bearbejdelse klæder teksten eller ændrer de Trowbridge'ske intentioner kan der være delte meninger om, men for mig at se er spaltningen i fonemer (f. eks. movement 3:4 - othi - ng) og linesammentrækningen samme movement linie 11 + 12 + 13, en bearbejdelse som ikke kan siges at følge Trowbridge idegrundlag: tekstens tydeliggørelse, deraf dens passende længde, men nærmere må siges at glide over i en leg (en sympatisk leg) med sætning og ord.

Rent visuelt må værket opfattes som en lille korballet, hvor E.A.^s krav om almindelig påklædning vel nok vil gøre det vanskeligere at iagttage de visuelle forskydninger, de skulle vel egentlig ses ?, de kan ikke høres. Her er en svaghed i værket som formodentlig skyldes at det er let at forestille sig korets bevægelser set oppefra i partituret, men vanskeligere set fra salen. Dertil kommer den tid omgrupperingen tager, uanset hvor præcist det gøres.

Det var indvendingerne. Ikke destomindre mener jeg DUT bør opføre værket da det bestemt må siges at have interesse for et DUT-publikum på grund af dets koriske nyskabelse. Det nye ligger i det objektive tekstarbejde, ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ værkets monofoni, værkets renhed. (men jeg kunne godt nøjes med trowbridge's egen anvisning på tekstens udførelse, Andersen har pudsigt nok gjort for meget ud af det.)

vend.

p.s. måske en idé at lade studenterscenen -eller -opereraen opføre det. (tardieu's lille konversationsymfoni)